

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

PRIJEDLOG ZAKONA BR. ...

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2004.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu sadržana je u odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja u bivšoj je SFRJ bilo rješavano bilateralnim ugovorima. Prekidom državno-pravnih veza s bivšom SFRJ te proglašenjem Republike Hrvatske kao samostalne i neovisne države, Ministarstvo financija poduzelo je aktivnosti kako ne bi došlo do usporavanja i narušavanja ukupne gospodarske aktivnosti Republike Hrvatske u razmjeni s inozemstvom.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i hrvatskim pravnim poretkom. S druge strane, prilikom uspostave diplomatskih odnosa s nekim državama ugrađena je ugovorna klauzula o pravnom nasljedstvu prema ugovorima koje je sklopila bivša SFRJ, a s drugim je državama razmjenom diplomatskih nota dogovoren nastavak valjanosti ugovora. Time je Republika Hrvatska s nekim državama privremeno do sklapanja novoga, postigla sporazum o primjeni Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (Belgija, Češka, Danska, Italija, Kina, Mađarska, Nizozemska, Njemačka, Rumunjska, Slovačka i V. Britanija).

Republika Hrvatska sklopila je u proteklom razdoblju 35 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jest Model ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD).

Potpisivanje Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između naše i navedene države.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Islamskoj Republici Iran, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika

između Republike Hrvatske i Islamske Republike Iran, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Osim toga, važno je napomenuti da je u završnim odredbama ovog Ugovora propisano da će hrvatska društva u Islamskoj Republici Iran imati isti status i pogodnosti kao i društva te države.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOG ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 6/02 – pročišćeni tekst, broj 41/02) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, za provođenje dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Islamske Republike Iran potrebno je što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ISLAMSKRE REPUBLIKE IRAN O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), a polazeći od članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak), pokreće se postupak za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu.

Konačni prijedlog Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu, glasi:

Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između

**Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja
porezima na dohodak i na imovinu**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu, potpisan u Teheranu, 20. svibnja 2003. godine, u izvorniku na hrvatskom, perzijskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovog Zakona u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

UGOVOR

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

I

VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN

O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU

Vlada Republike Hrvatske
i
Vlada Islamske Republike Iran

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE OVAJ UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu, koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina lokalna vlast, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupni iznos naknada ili plaća koje isplaćuju društva, kao i porez na porast vrijednosti kapitala.
3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu «hrvatski porez»).
 - b) u Islamskoj Republici Iran:
 - (i) porez na dohodak;
 - (ii) porez na vlasništvo;(u daljnjem tekstu «iranski porez»).
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koje se uvedu nakon dana potpisivanja ovog Ugovora uz postojeće poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će jedna drugima bitne promjene u svojim poreznim propisima.

Članak 3.
OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako iz sadržaja ne proizlazi drugačije:
 - a) izraz «Hrvatska» označava državno područje Republike Hrvatske, kao i područja mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom vrši suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz «Islamska Republika Iran» označava državno područje suverenosti i jurisdikcije Islamske Republike Iran;

- c) izrazi «država ugovornica» i «druga država ugovornica» označavaju Hrvatsku ili Islamsku Republiku Iran, ovisno o sadržaju;
 - d) izraz «osoba» uključuje:
 - (i) fizičku osobu,
 - (ii) društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz «društvo» označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - f) izraz «društvo države ugovornice» i «društvo druge države ugovornice» označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - g) izraz «međunarodni promet» označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom, željeznicom ili cestovnim transportnim vozilom koji obavlja društvo sa mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom, zrakoplovom, željeznicom ili cestovnim transportnim vozilom obavlja između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - h) izraz «nadležno tijelo» označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Islamskoj Republici Iran, ministra gospodarstva i financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - i) izraz «državljanin» označava:
 - (i) sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo jedne od država ugovornica;
 - (ii) svaku pravnu osobu ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji vrijede u jednoj od država ugovornica.
2. U svrhu primjene ovog Ugovora od strane država ugovornica, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtjeva drugačije, imat će značenje koje u tom trenutku ima prema propisima te države u svrhu poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje.

Članak 4. REZIDENT

1. U smislu ovog Ugovora, izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave, mjesta registracije ili nekoga drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu i njenu lokalnu vlast. Ovaj izraz ne uključuje, međutim, osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo dohotka iz izvora u toj državi ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njen status određuje na sljedeći način:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u obje države, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države čiji je državljanin;

- d) ako je osoba državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje dogovorno.
3. Kad je, u skladu s odredbama stavka 1. ovog članka, osoba koja nije fizička, rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. **STALNA POSLOVNA JEDINICA**

1. Za svrhe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu;
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto istraživanja, iskorištavanja i/ili vađenje prirodnih bogatstava.
3. Gradilište, građevinski, montažni ili instalacijski projekt ili nadzorne djelatnosti povezane s istima čine stalnu poslovnu jedinicu samo kad takvo gradilište, projekti i djelatnosti traju dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, sljedeće djelatnosti društva države ugovornice u drugoj državi ugovornici neće se smatrati kao obavljanje putem stalne poslovne jedinice:
 - a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje ili izlaganje dobara ili robe koji pripadaju društvu;
 - b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja;
 - c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo društvo;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za društvo;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu oglašavanja, i/ili znanstvenog istraživanja, za to društvo i/ili obavljanja drugih sličnih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u točkama a) do e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremono ili pomoćno značenje.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, kad osoba (koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 6. ovog članka) djeluje u ime društva te ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smatrat će se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzima za društvo, osim ako su njezine djelatnosti

ograničene na djelatnosti navedene u stavku 4. ovog članka, koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka.

6. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe djeluju u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

Međutim, ako se djelatnosti takvog zastupnika u cijelosti ili gotovo u cijelosti obavljaju u ime tog društva, neće se smatrati zastupnikom sa samostalnim statusom, ako transakcije između zastupnika i društva nisu bile utvrđene prema načelu na dohvata ruke.

7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koje se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Brodovi, zrakoplovi ili cestovna transportna vozila i željeznica ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. ovog članka primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. ovog članka primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. U skladu s odredbama stavka 3. ovog članka, ako društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.

4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njene različite dijelove, stavak 2. ovog članka nikako ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit, ali prihvaćeni način raspodjele mora međutim, biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da stalna poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drugačije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na posebni način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe tih članaka ne utječu na odredbe ovog članka.

Članak 8. MEĐUNARODNI PROMET

Dobit koju ostvari društvo države ugovornice od korištenja brodova, zrakoplova, cestovnih transportnih vozila i željeznice u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je mjesto stvarne uprave.

Članak 9. POVEZANA DRUŠTVA

1. Ako
 - a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi – i sukladno tome oporezuje – dobit, na koju je društvo druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi društvo prvoispomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi bili međusobno dogovorila samostalna društava, tada će ta druga država ugovornica na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri toj prilagodbi, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora, a prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica će se međusobno savjetovati.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, prema propisima te države, ali ako je primatelj dividendi ujedno i stvarni korisnik tih dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5% bruto-iznosa dividendi kad je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25% kapitala društva koje isplaćuje dividendu;
 - b) 10 % bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje dobiti društva iz kojeg se isplaćuje dividende.

3. Izraz "dividenda" upotrijebljen u ovom članku označava dohodak od dionica, "jouissance" dionica ili "jouissance" prava, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica, sukladno poreznim propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo na osnovi kojega se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može utvrditi nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi ugovornici, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 11. KAMATE

1. Kamate nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, takve kamate mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je primatelj kamata rezident druge države ugovornice i stvarni korisnik kamata, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 % bruto-iznosa kamata.
3. Izraz "kamate" za potrebe ovog članka, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira na to jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama ili zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatama u smislu ovog članka.
4. Neovisno o odredbama stavka 2. ovog članka, kamate nastale u državi ugovornici i ostvarene od strane druge države ugovornice, ministarstava, drugih vladinih institucija, općina, središnje banke i drugih banaka u potpunom vlasništvu druge države ugovornice, izuzimaju se od poreza u prvospomenutoj državi ugovornici.
5. Odredbe stavka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamata, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj su te kamate nastale,

putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaćaju kamate stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

6. Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj sama ta država, njezina lokalna tijela ili rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira na to je li rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamate plaćaju, a takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika kamata ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanje za koje se one plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika kamata da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno zakonima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ako je rezident druge države ugovornice stvarni korisnik tih naknada.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je primatelj stvarni korisnik tih naknada, tako razrezan porez ne može biti veći od 5% bruto-iznosa naknada.
3. Izraz "naknade za autorska prava" u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, radijsko i televizijsko emitiranje, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu, te za korištenje ili pravo na korištenje industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknade za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj ta država sama, njezino lokalno tijelo ili rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknadu, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknade i takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo na korištenje ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvih odnosa, odredbe ovoga članka primjenjuje se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.
DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dobit koju je društvo države ugovornice ostvarilo od otuđenja brodova, zrakoplova ili cestovnih transportnih vozila i željeznice koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretne imovine što služi za korištenje tih brodova, zrakoplova ili cestovnih transportnih vozila i željeznice oporezuju se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Dobit od otuđenja udjela ili drugih prava u kapitalu društva, imovina koja se izravno ili neizravno sastoji uglavnom od nekretnina koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2., 3. i 4. ovog članka, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14.
SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi ugovornici, ali samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz «profesionalne djelatnosti» uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekta, zubara i knjigovođa.

Članak 15.
NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18., 19. i 20. ovog Ugovora, plaće i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1. ovog članka, primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuje se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i

- c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koju poslodavac ima u drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu, zrakoplovu ili cestovnom transportu vozilu i željeznici u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

Članak 16. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 17. UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao sportaš od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članaka 7. i 14. i 15., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili sportaš obavlja svoju djelatnost.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka, neće se primjenjivati na dohodak koji ostvari izvođač ili sportaš u okviru programa kulturnog ugovora zaključenog između država ugovornica.

Članak 18. MIROVINE

Ako drugačije nije propisano odredbama članka 19., stavak 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 19. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njena lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi ili za rad u njenoj vlasti, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
b) Takve se plaće i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi ugovornici i ako je fizička osoba rezident te države ugovornice koji:
(i) je državljanin te druge države ugovornice; ili
(ii) nije postao rezident te države ugovornice samo radi obavljanja te službe.
2. a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njena lokalna vlast, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge obavljene za tu državu ili vlast oporezuju se samo u toj državi.

- b) Međutim, te se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članka 15., 16. i 18. primjenjuju se na plaće i druga slična primanja te na mirovine koje se odnose na službu vezanu uz djelatnost države ugovornice ili njene lokalne vlasti.

Članak 20.
PROFESORI, STUDENTI I ZNANSTVENICI

1. Plaćanja koja student ili vježbenik, državljanin države ugovornice, koji boravi u drugoj državi ugovornici samo u svrhu svojeg obrazovanja ili obučavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuje se u toj drugoj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te druge države.
2. Prianja koja prima profesor ili instruktor koji je državljanin države ugovornice i koji boravi u drugoj državi ugovornici u svrhu nastavne djelatnosti ili znanstvenih istraživanja u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne prelaze više od dvije godine, neće se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, uz uvjet da takva primanja nastaju iz izvora izvan te druge države. Ovaj stavak se ne odnosi na primanja i dohodak od istraživanja ako se takvo istraživanje provodi za osobe i društva u poslovne svrhe.

Članak 21.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ovog članka ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina definiran u članku 6., stavak 2., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

Članak 22.
IMOVINA

1. Imovina koju čini nepokretna imovina, navedena u članku 6., koju posjeduje rezident države ugovornice, a nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Imovina koju čini pokretna imovina koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretna imovina stalnog sjedišta koje je na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Imovina koju čine brodovi, zrakoplovi cestovna transportna vozila i željeznica u međunarodnom prometu te pokretna imovina vezana uz korištenje takvih brodova, zrakoplova, cestovnih transportnih vozila i željeznica, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 23.
NAČINI IZBJEGAVANJA DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Kad rezident države ugovornice ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će odobriti:
 - a) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi ugovornici;
 - b) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u toj drugoj državi ugovornici.

Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onoga dijela poreza koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini.

2. Kad se u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina što je posjeduje rezident države ugovornice izuzimaju od poreza u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza ne preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obračun izuzeti dohodak ili imovinu.

Članak 24.
JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice ne smiju u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje država ugovornica.
2. Stalna poslovna jedinica, koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti.
3. Društva države ugovornice, čiji je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati slična društva prvospomenute države.
4. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9., stavak 1., članka 11., stavak 7. ili članka 12., stavak 6., kamate, naknade za autorska prava i druge isplate koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva društva, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države. Na sličan način, svaki dug društva države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive imovine takva društva, odbija se pod istim uvjetima kao da je bio ugovoren s rezidentom prvospomenute države.
5. Ove odredbe ne mogu se tumačiti tako da obvezuju državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, pri oporezivanju odobrava osobne odbitke, olakšice i sniženja koja odobrava vlastitim rezidentima.

Članak 25.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako rezident države ugovornice smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u unutrašnjem zakonodavstvu tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident, ili ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24., stavak 1., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora prijaviti u roku od tri godine od saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivnog odredbama ovog Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan, i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će to učiniti u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora. Ta se tijela mogu dogovarati i o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnik stavaka. Nadležna će tijela dogovorno usuglasiti odgovarajuće postupke, uvjete, načine i tehnike u svrhu provođenja postupka zajedničkog dogovaranja predviđenih ovim Ugovorom.

Članak 26.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa, koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa, koje uvede država ugovornica ili njeno lokalno tijelo, u mjeri u kojoj oporezivanje, prema tim propisima, nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat će se tajnom kao i podaci dobiveni prema unutarnjim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom, odnosno postupcima ovrhe ili kaznenog progona, ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom. Spomenute osobe ili nadležna tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili u sudskoj odluci.
2. Odredbe stavka 1. ovog članka ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkog postupka, ili daje obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).

Članak 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ovaj Ugovor će biti ratificiran u svakoj od država ugovornica u skladu s njihovim zakonima i propisima, a instrumenti ratifikacije će se izmijeniti čim prije.
2. Ugovor stupa na snagu po izmjeni instrumenata ratifikacije i njegove odredbe će se primjenjivati na dohodak stečen i imovinu posjedovanu na početku ili nakon kalendarske godine koja slijedi iza godine u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

Članak 29.

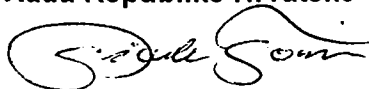
PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga ne raskine bilo koja od država ugovornica. Svaka država ugovornica može raskinuti ovaj ugovor diplomatskim putem pisanom obaviješću o raskidu ugovora najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine koja počinje po isteku razdoblja od pet godina od datuma stupanja na snagu Ugovora. U tom slučaju Ugovor se prestaje primjenjivati na dohodak stečen i imovinu posjedovanu na početku ili nakon kalendarske godine koja slijedi iza godine u kojoj je primljena obavijest.

U POTVRDU TOGA nižepotpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva izvornika, u Teheranu, dana 20. svibnja 2003., koja odgovara 30 Ordibehesht 1382 «Solar Hijra» na hrvatskom, perzijskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu Republike Hrvatske

Za Vladu Islamske Republike Iran

*Za Vladu Republike Hrvatske:
v.r. Tonino Picula
ministar vanjskih poslova
Republike Hrvatske*

*Za Vladu Islamske Republike Iran:
v.r. Tahmasb Mazaheri
ministar financija i gospodarstva
Islamske Republike Iran*

Članak 3.

Za provedbu ovoga Zakona nadležno je Ministarstvo financija Republike Hrvatske.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona, Ugovor iz članka 1. ovog Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njegova stupanja na snagu.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

Klasa:
Ur.broj:
Zagreb,

Predsjednik Hrvatskog sabora
Vladimir Šeks, v.r.

O B R A Z L O Ž E N J E
KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE
REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da se potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu, u izvorniku na hrvatskom, perzijskom i engleskom jeziku.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju sadrži tekst Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Islamske Republike Iran o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu, potpisan u Teheranu, 20. svibnja 2003. godine, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđeno je da je za provedbu Zakona nadležno Ministarstvo financija Republike Hrvatske.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor iz članka 1. ovog Zakona nije na snazi, te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno odnosno nakon njegova stupanja na snagu.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđuje se dan stupanja Zakona na snagu.